

15 Σεπτεμβρίου 2022

Γέροντας Αρσένιος Σπηλαιώτης, Το δώρο της Παναγίας στην κορυφή του Άθωνα!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Ο Γέροντας Αρσένιος ο Σπηλαιώτης (αριστερά) και ο όσιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Οι δυο μεγάλοι αθλητές [ο όσιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής και ο Γέροντας Αρσένιος ο Σπηλαιώτης], μέσα στα πλαίσια των σκληρών νεανικών τους αγώνων, ποτέ δεν άναψαν σόμπα να ζεσταθούν σ' εκείνο το χειμωνιάτικο παγωμένο αγιάζι κάτω από την κορυφή του Άθωνα.

Μάλιστα και πολύ συχνά συνήθιζαν να διανύουν εκείνο το χιονισμένο παγόδρομο και ν' ανεβαίνουν στα αγαπημένο τους εκκλησάκι της Παναγίας μας [λίγο πιο κάτω από την κορυφή του Άθωνα], όπου διανυκτέρευαν προσευχόμενοι.

Μια φορά -διηγείται ο παππούς [ο Γέροντας Αρσένιος ο Σπηλαιώτης]- ανεβαίνοντας κατά τον χειμώνα το χιονισμένο μονοπάτι [προς την κορυφή του Άθωνα], όταν κοντέψαμε στην Παναγία, είτε από δαιμονικήν ενέργειαν, είτε για να μας δοκιμάση η Παναγία μας, έπιασε μια τόσο πυκνή ομίχλη, ώστε δεν βλέπαμε ούτε βήμα μπροστά μας.

Μου λέει ο Γέροντας:

- Π. Αρσένιε, εδώ πάνω οι τόποι είναι επικίνδυνοι. Μπορεί να πέσουμε σε κανέναν γκρεμό. Καλύτερα ας διανυκτερεύσουμε εδώ και το ίδιο είναι [υπαίθρια].

Τι να σας πω, βγάλαμε τόσο ωραίαν αγρυπνίαν, που δεν θα την ξεχάσω!

Το πρωί, μόλις έφεξε, τι να δούμε; Ήμασταν απ' έξω από την Παναγίαν. Ήταν κι αυτό δώρο της Παναγίας μας.

Ναι, αλλά μιαν άλλη φορά που ανεβήκαμε βράδυ εξαντλημένοι, παϊλντισμένοι, τι οικονόμησε η καλή Μητέρα μας;

Μπαίνοντας μέσα στον ναόν, μοσχοβολούσε η εκκλησία από δύο ολόφρεσκα μήλα, κολλημένα μπροστά από την εικόνα της.

Ο Γέροντας πιο τολμηρός μου λέει:

- Π. Αρσένιε, αυτά τα μήλα θα τα φάμε· και θα τραβήξουμε κομποσχοίνι σ' αυτόν που τα αφιέρωσε. Για μας τ' άφησε, επειδή έχουμε ανάγκη.

Μόλις όμως τα φάγαμε -και ήταν τόσο γλυκά, ώστε λέγαμε ότι είναι σαν παραδεισένια- τότε άνοιξε ο νους μας και κοιτούσαμε ο ένας τον άλλον.

- Τι καιρός είναι τώρα π. Αρσένιε;

Ήταν περίπου τέλη Φεβρουαρίου.

- Πού βρεθήκαν τέτοια εποχή τόσο φρέσκα μήλα;

Αμέσως τότε πέσαμε με δάκρυα μπροστά στην εικόνα κι ευχαριστούσαμε, για το ουράνιο αυτό δώρο, την Παναγία μας, που μας εφρόντιζε σαν σπλαχνική μανούλα. Την εποχήν εκείνην ούτε ψυγεία υπήρχαν.

Γι' αυτό δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι ήταν δώρο της Παναγίας μας.

*Από το βιβλίο Ιωσήφ Μ.Δ. ο «Γέρων Αρσένιος ο Σπηλαιώτης, (1886-1983),
Συνασκητής Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού».*

<https://bit.ly/3xoteyY>